

villade mig at ſige, at naar han upartiſt vil læſe diſſe to Altkyſter igjennem, vil han finde, at det ſidſte af dem Punkt for Punkt følger det forſte for at viſe og godtgjøre, at vi ſe diſſe Spørgsmaal fra en Side, der er aldeles modfat den, hvorfra den anden Betænkning er gaaet ud. Det nytter derfor ikke, at man ſiger, at der ingen Anledning er til det, ſom jeg og Flertallet have fundet Anledning nok til at fremsætte, og vi have fundet ſaa meget mere Anledning til at udtale os om diſſe Spørgsmaal, ſom vi vilde tro ikke at have opfyldt vor Pligt at udtale, hvorledes vi opfatte Forholdene, naar vi havde ladet det, ſom er kommet frem fra et andet Sted, ſtaa hen uden at modſige det. Jeg ſkal ikke videre komme ind derpaa; jeg maa ſige, at de Forhold, ſom her nærmest ere berørte, og navnlig Forholdene en Menneſteſtealder forud for 1848 og ligeledes dengang, tror jeg at have ſtørre perſonlig Erfaring om end de Herrer. Jeg tror at kunne ſige, at ingen af de Herrer have en ſaadan perſonlig Erfaring om de Forhold og de Betragtninger angaaende Forholdene, ſom da fandtes, ſom jeg har, og jeg har den inderſte Overbeviſning om, at jeg har udtalt det, ſom for mig har den fulde Sandhed, efter den perſonlige Erfaring, jeg i mit tidligere Liv har gjort angaaende diſſe Forhold. De Herrer have, idetmindſte de Fleſte af dem, antaget jeg, levet under Forhold, hvor de ikke ſaaledes have kunnet befinde ſig midt i det, ſom der her er Tale om; de have ſtaaet mere eller mindre i Forbindelse med Latinen, men vi Andre, der have ſtaaet udenfor og ſet til, vi kunde ſaae en ganſke anden Erfaring om, hvad der dengang fandt Sted (Afbrydſe af Det. Hanſen). Jeg er overbevist om, at der er et andet Punkt, hvori jeg fuldstændig erkjender, at jeg ikke er ſaa ſagkyndig ſom det ærede Medlem, der nu afbrød mig, og det er, hvad man kan udrette efter en lyſtig Middag. Der er det ærede Medlem mere ſagkyndig end jeg (Det. Hanſen: Hvor veed det ærede Medlem det fra?) Naar det ærede Medlem veed, hvad der kan gjøres efter en lyſtig Middag, maa han jo kende dertil; jeg veed det ikke. Den ærede ſidſte Taler (Wille) udtalte ogsaa, at det Svar, ſom jeg vilde give, og ſom heller ikke ſkal udeblive, maatte vilde komme paa et Sted, hvor Andre ikke kunde komme til at tale med. Dertil vil jeg kun ſige, at de ærede Herrer have en ganſke anderledes rig Leilighed til paa ſaa mange Steber, hvor vi Andre ikke kunne komme, at udtale ſig, at den lille Smule Leilighed, ſom vi kunne have til at udtale, hvad vi anſe for Ret, burde de ikke misunde os. Den ærede Taler veed meget godt, hvorledes han ſkal tage denne Sag. Diſſe lange Foredrag af den Beſtaffenhed ſom det, vi nu hørte af det ærede Medlem, er han jo vant til at udgive færſkilt i Trykken, og jeg tvivler ikke om, at dette Foredrag ogsaa er beregnet derpaa. Han veed fuldstændig, hvor han

ſkal gaa hen og faae ſine Produkter bekiendte, og han er anderledes Mand for at faae dem gjorte bekiendte end jeg. Alſaa, Partiet er ikke lige, men Fordelen er paa det ærede Medlems Side. Jeg ſkal, ſom ſagt, ikke forbyde mig deri, men jeg takker de ærede Herrer endnu engang, fordi de ikke have ſvigtet min Forventning. Jeg er glad ved, at de have givet Erklæringen en Betydning, ſom den ellers ikke vilde have, og at deres Sind er blevet lettet. Det er flere Goder, ſom ere opnaaede paa een Gang.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen ſluttet, og man gik til Afſtemning, hvorved:

1) Forſlag af Udvalget (med Undtagelse af Sagd) til § 2:

Førſte Punktum forandres ſaaledes:

„Bestyreren af Kjøbenhavns Station udnævnes af Kongen og er penſionsberettiget.“

Paragrafens 2det Punktum udgaaer.

vedtoges med 55 St. mod 9.

2) Forſlag af Albretſen, Chr. Hanſen, S. M. Hanſen, N. P. Jenſen, Jungerſen og C. Raſmuſſen:

Bedtages Udvalgs = Flertallets Forſlag, afſattes § 1. Afſnit B. ſaaledes:

For Dvertelegraſtikerne, hvis Antal ſaſtattes ved Finantsloven:

for Halvdelen..... 2,000 —

for Halvdelen..... 1,800 —

Saar Tallet 2 ikke op i det ſamlede Antal, tillægges der det overſkydende Nummer den høieſte Lønningsſats.“

vedtoges enſtemmig med 68 St.

3) Lovforſlaget med de ſaaledes vedtagne Forandringer (ſe Tillæg C)

vedtoges enſtemmig med 69 St.

Sagen gaar nu tilbage til Landſtthinget.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forſlag til Lov om Anlæg af Jernbaner til Luborg, Havn ſamt til Faxe og Rødvig.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4737 ff.).

Intet Endringsforſlag var ſtillet. Lovforſlaget i dets Helhed ſattes under Forhandling.